

č. 3373.

Závodní výbory: V příčině propuštění z práce požívají sice náhradníci záv. výboru stejné výhody jako členové záv. výboru; tato výhoda nepřisluší však členům volebního výboru.

(Nález ze dne 17. března 1924 č. 4666.)

Prejudikatura: Boh. 1948 a 3263 adm.

Věc: František P. a František Š. v Praze (adv. Dr. Leop. Langer z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o závodních výborech v Praze o propuštění členů volebního výboru z práce.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — —

Na sporu jest jediné otázkou, zda členové volebního výboru požívají v příčině propuštění z práce stejné výhody, jakou poskytuje zák. o záv. výborech členům záv. výboru, když ve svém § 22 stanoví, že členové záv. výboru mohou býti propuštěni jen se souhlasem rozhodčí komise.

Nss zabýval se již řešením této otázky a odpověděl na ni v nál. Boh. 3263 adm. v tom smyslu, že členové volebního výboru ochrany té účastní nejsou.

Zkoumaje znovu tuto otázku se zřetelem na obsah písemné stížnosti a vývody přednesené při ústním líčení, nenalezl soud žádného důvodu, aby se uchýlil od názoru vysloveného již ve svrchu cit. nál.

Dle jasného znění zák. (§ 22) jest souhlasu rozhodčí komise třeba jen k propuštění členů závodního výboru; o členech výboru volebního zákon v této spojitosti vůbec se nezmiňuje.

Je ovšem pravda, že nss v nál. Boh. 1948 adm. přiklonil se k náhledu, že uvedené výhody účastní jsou také náhradníci závodního výboru, ač ani o nich zákon výslovně se nezmiňuje, leč k výkladu tomu dospěl soud nikoli na základě § 22 zák. o sobě, nýbrž jen v souvislosti s jinými předpisy zákonnými, z nichž lze poznati, že zákon členy a náhradníky závodního výboru staví na roveň, pokud jde o jejich práva a povinnosti. Není však ustanovení, z něhož dalo by se dovoditi, že i členové výboru volebního jsou členům výboru závodního o postavení na roveň. Zvláště nelze tak souditi ze slova »zejména«, jímž počíná druhá věta odst. 2 § 22, neboť slovo ono ve své gramatické souvislosti s předchozím předpisem, že správa závodu nesmí zaměstnance omezovati v jejich činnosti jako členů závodního výboru, nasvědčuje právě opak, to jest, že výhoda poskytnutá větou druhou vztahuje se právě jen na členy výboru závodního.

Stížnost nemohouc se dovolávati výslovného znění zákona, snaží se svůj výklad zákona vyvoditi nepřímou z věty první odst. 2 § 22, kde se stanoví, že správa závodu nesmí omezovati zaměstnance při výkonu volebního práva, a dovozuje, že správa závodu mohla by propuštěním členů volebního výboru volby mařiti a tak zaměstnance při výkonu volebního práva omezovati, kdyby členové volebního výboru nepoživali téže ochrany jako členové výboru závodního.

O účinnosti takovéto ochrany výkonu práva volebního nedá se zajisté pochybovati, dlužno však uvážiti, že tato garancie výkonu práva

volebního znamená další omezení svobody podnikatelovy, jež — i kdyby bylo de lege ferenda sebe více žádoucí — vyžadovalo by nepochybného podkladu zákonného, který však v zákoně chybí, nehledě ani k tomu, že by vyžadovalo také podrobnější úpravy, jejíž nedostatek zřejmě nasvědčuje, že zákon na takovéto omezení podnikatele nepomýšlí.

Zákon ostatně neponechal ustanovení § 22, odst. 2, první věty bez veškeré sankce, neboť stihá v § 29, odst. 1 citelnými tresty podnikatele, který »neplní povinnosti uložené mu v tomto zák.«, a k povinnostem těmto beze vší pochybnosti náleží také povinnost v § 22, odst. 2, první větě mu uložená, t. j. neobmezovati zaměstnance při vykonávání práva volebního.

Bylo proto zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 3374.

Z á v o d n í v ý b o r y: K výkladu pojmu »závod« podle zák. o záv. výborech.

(Nález ze dne 17. března 1924 č. 4667.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3186 adm.

V ě c: Z-ské železářny Max H., akciová spol. v H. (adv. Dr. Max Halphen z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o závodních výborech v Rokycanech (za zúčast. stranu adv. Dr. Leop. Langer z Prahy) o zřízení závodního výboru.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: O stížnosti důvěrníků dělnictva zaměstnaného ve válcovně a při pecích st-lky v R. proti tomu, že stěžující si firma zdráhá se vydati volebnímu výboru seznam zaměstnanců tohoto závodu, tvrdíc, že volen má býti jediný závodní výbor pro veškeré továrny a hutní závody st-lky, rozhodla rozhodčí komise v R. po provedeném ústním líčení nálezem z 11. června 1923, že správa firmy jest povinna uznati, že pro závod »Válcovny a pece firmy Max H. v R.« zřízen má býti závodní výbor, ježto jde o závod samostatný, a že správa závodu jest povinna vydati volebnímu výboru seznam zaměstnanců. — — —

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka, zda válcovna a pece v R., náležející st-lce, jsou samostatným závodem, v němž zřídití jest zvláštní závodní výbor, či zda uvedené objekty jsou pouze součástí závodu, jež tvoří dohromady kromě válcovny a pecí ještě továrna na výrobu strojů v R. a průmyslové i hutní objekty v H., St. a D.

Maje rozřešiti tento spor, musil si soud především uvědomiti, co rozuměti jest »závodem« dle § 1, odst. 1 zák. o záv. výborech.

Zákon sám v odstavci 2. prohlašuje za závod každou hospodářskou jednotku, která se liší správou neb účtováním od správy nebo účtování jiných hospodářských jednotek téhož podnikatele.

Pojem »hospodářské jednotky« ve smyslu tohoto ustanovení byl vyložen zdejším nál. Boh. 3186 adm. v ten rozum, že hospodářskou jednotkou jest míněn každý hospodářsko-technický c e l e k. organizovaný podle určitého plánu k určité hospodářské činnosti.